

Rozhovory se životem

89

OBSAH

Úvodní modlitba-----	3
Náznaky během Poslední večeře -----	5
Vezmi svůj kříž-----	8
Ježíš šel jako první-----	9
Maso a svědomí -----	10
Konečné zákony jako dodatky k věčným-----	11
Ježíš jako nástroj Božích poslů-----	14
Ježíš vzal veškerou tíhu hmoty na sebe-----	18
Já jsem cesta-----	21
Síla odvahy -----	22
Ježíš a duchovní průvodci lidí-----	23
Zatížení a desetinná čárka -----	24
Všední povinnosti -----	28
Rozhovor se vzpurnou bytostí-----	30
Proč je míru stále méně? -----	39
Závěrečná modlitba-----	42
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

ÚVODNÍ MODLITBA

Nebeský Otče!

Chceme se s Tebou zcela spojit, s Tebou, který jsi svým prasevřtem přítomný v naší Boží jiskře. Děkuje, že Tobě sloužící duchovní bytosti vyčistily tento sál a nás při vstupu zbavily všeho, co tíží, takže nyní můžeme dosáhnout vyšší vibrace a díky tomu přijmout vše, co Tví poslové přinesli. Chceme být toho hodni. Děkuje, že se můžeme zúčastnit oslavy připomínající Poslední večeři Ježíše Krista, události, která proběhla před 2000 lety. Kéž jsme stále s Tvým synem spojeni! Nechť nás i nadále vede do rajsých světů, jež jsi pro nás stvořil!

Jsi vždy přítomen a slyšíš naše modlitby nezávisle na prostoru a času. Cítíme se pod Tvým vedením a dobrotou v bezpečí! Chceme být zcela naplnění vědomím, že jsme Tvá dítka, že nás podporuješ na cestě zpět domů a že Boží poslové opět budou mezi námi pod Tvým vedením a ochranou šířit duchovní světlo. Ochotně ho přijmeme a nenecháme zhasnout.

Milý Spasiteli!

Jako lidský syn jsi vždy jednal v souladu s vůlí a zákony svého Otce, takže jsi zvládl všechny ataky a pokušení protivníka. Byl jsi stále s Otcem spojen láskou - dokonce i při umírání na kříži z tvého srdce proudily paprsky lásky a milosrdenství a tvé rány jako doklad vítězství zářily nad temnotou. Usilujeme o to, abychom tuto skutečnost měli stále na zřeteli, a toužíme, aby naše důvěra v tebe stále rostla.

Ukazuješ nám cestu do věčného života, kterou jsme si určili za cíl. Sám sebe nazýváš cestou, poněvadž na začátku putování má být zažehnuto tvé světlo obalující Jiskru v nás. Tvoji poslové přinášejí srozumitelné pravdy a ještě nás posilují v důvěře v Tebe a v odvaze vytrvat v nastoupeném směru. Za to ti děkujeme a prosíme, aby vše, co je pro nás připraveno, jsme pochopili.

Milá Matko Marie, velká a milující pomocnice Spasitele Krista!

I ty neustále posíláš do našeho společenství posly! Jsi přítomna všude tam, kde se lidé snaží na své cestě k Otci následovat Krista. Zdravíme tě a s důvěrou se otevíráme pro přijetí tvého záření plného lásky. Děkujeme za tvoji neutuchávající pomoc. Také dnes se chceme otevřít tvému mateřskému vyzařování i všemu, co nám tvůj pozemský syn skrze posly přináší.

Milí duchovní učitelé!

Děkujeme za vše, co děláte pro naše společenství - především za umožnění dnešního setkání. Děkujeme, že nad ním držíte ochranu a pomáháte skrze vibrace v sále. Zdravíme i vás duchovní bytosti, které jste se dostavily coby pomocníci a přátelé! Tato komunita je tedy podstatně větší, než můžeme vnímat lidským zrakem. Amen.

Strmá stezka k čisté pravdě vede říší ticha, míru, bezpečí a harmonie. Chceš-li dosáhnout svého vyššího Já, pak se těmito kvalitám uč - v ochranném plášti tvého duchovního průvodce.

Co je víc posilující, než nechat na sebe působit Boží vůli? Žít v ní a pracovat! Nic mocnějšího neexistuje, neboť ona je to nejmocnější na Zemi i ve všech sférách a královstvích. Toto je naše jistota.

NÁZNAKY BĚHEM POSLEDNÍ VEČEŘE

Mír, krásné slovo, na Zemi ale nevnímané v celé jeho rozmanitosti! Jen málokterí sourozenci si význam toho pojmu uvědomují.

„Mír ať je s vámi!“ říkal náš Pán Ježíš, když zdravil apoštoly. I já vás dnes tak zdravím, neboť jsem obdržel impuls od Krista. A to se odráží v mé radosti, lásce a oddanosti k vám. Dostanete vše, co jsem přijal, a mnohé k tomu ještě přidám.

Radost ať plní vaše srdce, mysl, lásku a vnese odvahu! Pak jste si vědomi toho, kdo mě poslal. Mír s vámi.

V myšlenkách jsme nyní jednotní. Chceme domů k nebeskému Otci skrze Krista. Měli byste se proto cvičit, abyste si dokázali udržet čistotu mysl, protože pak budete cílevědoměji následovat cestu, kterou vám Kristus, král, prorazil a jako první prošel. Silou, jíž nás naplnil, vás požehnám já i vaši duchovní průvodci a duchovní přátelé, kteří již dříve odešli z těla. Požehnání dostanou také všichni ti dobré vůle, co zůstali doma kvůli své nemoci, trpící, odkázaní na cizí pomoc.

Jsou zde rovněž zástupci sourozenců ze sousední země – z duchovně křesťanského společenství v Čechách; jejich duchovní průvodci si též chtějí s sebou odnést vibraci od Krista. I jim nechť je dáno podle jejich vůle a důvěry vycházející z víry.

Prosím nyní tedy o to, aby požehnaná síla Kristova proudila na vás a na vaše dary, aby se vibrační síla vnořila do hmoty, a tím se dary i vaše těla a duše staly světlejší a čistší v postoji: „Jsem dítě Boží.“ To je důležité obzvlášť v době, kdy se na Zemi vracejí některé rány, co musí dopadnout kvůli vašemu předchozímu životu. S postojem „Jsem nezničitelné dítě Boží a jako duchovní bytosti se mi nemůže nic stát!“ se vám přihodí jen tolik, abyste nadále mohli v lásce stoupat - pokud tomu budete chtít!

Radost a vděčnost naplňuje mé srdce, protože jsem daroval vše, co obdržel. Splnil jsem to, co po mně Kristus chtěl: nyní jste prozářenější, jasnější, mírumilovnější, milujete více Krista, vždyť vás vede do další duchovní úrovně. Pracujte na tom, abyste toho dosáhli!

Jako váš duchovní vedoucí jsem zodpovědný za harmonický průběh, takže nesmím odčerpat příliš mnoho síly, (prostředník si sedá), jinak následující poslové budou mít k dispozici méně prostředníkovu ódu.

Vrátím se k době ve Večeřadle, kdy Ježíš řekl: „Moje srdce se plní radostí. Tolik jsem toužil po této večeři, po tomto pokrmu.“ Jidáš v té době hledal příležitost, aby se mohl nepozorovaně ze sálu vytrazit, proto Ježíš důrazně pravil: „Jidáši, co chceš udělat, učiň!“ Satan ovládl Jidáše a ten utekl ze sálu.

Poté, co byl Jidáš „odejit“, Ježíš chválil Boha: děkoval mu za pozemský život, za ochranu, pomoc, podporu a především za lásku, s níž ho skrze posly Boží provázel.

Uprostřed svých jedenácti milých se těšil na to, co bude následovat. Měl totiž v úmyslu s pokrmem udělat něco zcela ojedinělého. Ježíš věděl, že v těle už dlouho nebude, že jeho pozemská dráha brzy skončí, proto zamýšlel symbolicky jim ukázat, že i potom zůstane s nimi duchovně spojený. Za symboly si zvolil chléb a víno.

Vzal tedy chléb do svých rukou, lámal ho na kousky se slovy: „Vezměte a jezte z něho všichni! Chléb je symbol mého těla, které bude kvůli vám lámáno až k smrti.“ (Následující den bylo jeho tělo na kříži zničeno a život z něj vyprchal.)

Potom vzal kalich s vínem, nechal všechny, aby z něho pili, a řekl: „Pijte z něj všichni! Neboť víno je symbol mé krve, kterou pro vás a mnohé další prolíji. Jí budu nově s vámi svázán. Toto číňte na mou památku!“ (A tak jako ubývalo víno z kalicha, vytékala příští den z jeho těla krev.)

Sourozenci z vašeho společenství, kteří jsou již na druhém břehu, znají mé výklady. Zní jinak, než často říkají křesťanské instituce, neboť čím blíže je jedinec u Krista, tím více poznává pravdu. A pravda, a to již víte, vás osvobodí, vyvede z omylu.

Otče lásky, ať se vše stane podle Tvé svaté vůle! Kriste, tys mě poslal! Mám splnit úkol a já ho přenáším i na každého z vás. Všichni jsme jedno, všichni jsme v pospolitosti, všichni jsme Boží děti univerza!

Děkuji a těším se, že společně přijmeme tento velikonoční pokrm. Ovšem jen v jedné podobě - u tolika sourozenců není možné přijmout ho i v tekuté formě. Důvěřujte mi, Kristova vibrace je uvnitř toho, co nazýváte chléb.

Budoucnost Země není růžová. Ale jste věčné děti Boží žijící v nesmrtelném světě!

Co je smrtelné, vrací se Zemi, co je duchovní, má život věčný. To mějte trvale na zřeteli. Jste tedy Boží děti nesmrtelného univerza, a to si zapamatujte. A buďte věrni Kristu! Neboť on přijde, aby podle zákona a vůle Boží Svě vzal domů.

A nyní přijměte požehnaný velikonoční pokrm, tedy chléb, který jste sem donesli. Pamatujte přitom na jeho pozemský a hlavně duchovní význam.

Rád bych vás kvůli různým pozemským rozepřím utěšil: Důvěřujte Kristu. Neopustí vás, pokud mu lásku, kterou prokázal učedníkům, vám a všem bytostem, alespoň částečně oplatíte. Vždyť vás chce všechny zachránit, přivést domů k Otci! A za to srdečně, radostně a upřímně děkuji.

Nařídil svým andělům, aby o tebe pečovali
na všech tvých cestách.

Víra nesená Boží jiskrou a Kristovým světlem znamená
znát nejvyšší vnitřní oporu; ta je cennější než jakýkoliv
vnější vztah.

VEZMI SVŮJ KŘÍŽ

Milí sourozenci!

Poslyšte závažné sdělení týkající se následování Ježíše Krista.

Petr ho odvedl stranou a naléhavě se jej snažil odradit od jeho zá-
měru. Ježíš se tázavě zahleděl na své apoštoly a pak Petra ostře poká-
ral: „Jdi mi z očí, Satane! Necháváš se vést lidskými city, a ne
myšlenkou na Boha.“ Pak je nechal přistoupit blíž a pravil: „Kdo chce
jít mou cestou, ten se musí vzdát pozemského uvažování a ochotně
vzít na svoje bedra vlastní kříž. Teprve tehdy je schopen mě násle-
dovat. Neboť kdo se snaží zajistit si pozemské štěstí, ten to právě ztra-
tí. Kdo mě však následuje a o životní štěstí přijde, to opravdové získá.“

Co přimělo Petra k tomu, že chtěl Ježíše zastavit? Petr a ostatní se
od Ježíše dozvěděli, že půjde do Jeruzaléma, aby se tím naplnil plán je-
ho Otce.

Ježíš měl sice v Petrovi věrného následovníka, ale v tento čas se
Petra zmocnily satanské síly a vnukly mu strach o Ježíše. Proto pronesl
tak důrazně a odmítavě: „Jdi mi z očí, Satane!“ Ježíš chtěl všem kolem
sebe přiblížit pravé štěstí, ne to soukromé, pozemské a pomíjivé. Pro-
to zaznělo jednoznačně: „Kdo chce jít mou cestou, musí se vzdát po-
zemského nazírání.“ Křížem, který musí každý nést, měl na mysli
karmu. Proto pokračoval: „Kdo následováním tohoto poselství pozem-
ské štěstí ztratí, dosáhne štěstí pravé!“

Měj na paměti: Kus cesty leží za tebou, další kus máš ještě před sebou.
Pokud se zdržuješ, pak jen proto, aby ses posílil, ale ne, aby ses vzdal.

Augustinus Aurelius

JEŽÍŠ ŠEL JAKO PRVNÍ

Milé děti Boží, jaká radost, že tu mohu být opět s vámi!

Děkujeme nebeskému Otci a Kristu za velikonoční požehnání, které nám prozářil Josef z N. Otevřete svá srdce! Neboť i naše milá nebeská Matka vás chce nyní s láskou požehnat, zahrnout mírem, harmonií a láskou.

Láskou Otce si můžete být jistí, moji milí, neboť z lásky vás stvořil.

Láska Spasitele vám díky jeho oddanosti otevřela brány a vy ho můžete, pokud budete chtít, následovat. Buďte si jistí tím, že každý, kdo dobrovolně jde cestou lásky Krista, ten se v této naléhavé době neztratí! Doba potemněla. Často cítíte obavy a tlak. Ale On vás jich chce zbavit, vyčistit stíny. Vzdejte se jich. Jak obrovská byla láska Kristova, když prošel touto těžkou cestou před námi.

Ano, milovaní, mnoho těch, kteří ho tenkrát s láskou následovali, bylo smutných. Ale jak se pak radovali, když vstal z mrtvých! Ta důvěra! I tímto aktem chce Kristus probudit ve vás lásku. Vždyť osvobozuje! Staňte se uvědomělými a nebudete tak silně vnímat ataky protivníků. To láska sílí vaši auru z nitra navenek.

*Přijmi, Pane, a ujmi se celé mé svobody,
mé paměti, mého rozumu a mé vůle.*

Všechno, co mám a co vlastním, jsem přijal od Tebe.

*Tobě to navracím,
nalož s tím zcela podle své vůle.
Dej mi jen svou milost a lásku,
o to prosím a víc nežádám.*

Amen.

Modlitba sv. Ignáce stará 500 let

MASO A SVĚDOMÍ

Dnes jsme zvolili následující výrok: „Tento národ mě uctívá rty, ale jeho srdce je ode mne oddělené. Jejich způsob uctívání je pošetilý. Učení jejich náboženství jsou pouhá lidská ustanovení.“

Ježíš svolal lid blíž a řekl: „Dobře poslouchajte a zapamatujte si, co vám nyní povím. Ne vše, co vejde do úst, je ve spojení s lidským smýšlením. Ale vše, co z nich vyjde, stojí v úzkém spojení s jeho postojem.“

Zkuste se někdy pozorovat a zeptejte se: „Je vše, co mi vyjde z úst, Bohu milé?“ Neměli byste provádět kontrolu? Je všechno, co říkáte, pravdivé?

Dovolte ještě krátký pohled na vaše stravovací zvyklosti: Věříte, že vše, co vložíte do úst, vyvolává Bohem žádoucí způsob hovoru? Když bylo totiž zvíře vystaveno smrtelnému strachu během přepravy na porážku, je jeho strach poté nebezpečný i pro toho, kdo ho pozře: zakaluje svědomí, mění smýšlení, protože do něho vstoupily nedobré vibrace mrtvolných jedů, přikrmuje sobectví. A přitom je pro nás tak důležité, abyste zůstávali v niterném spojení s Ježíšovým smýšlením.

Tak velká je neznalost člověka o očistné hygieně duše.

Jeden z nejdůležitějších úkolů vašeho života je naučit se sebeovládání.

KONEČNÉ ZÁKONY JAKO DODATKY K VĚČNÝM

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem přinesl s sebou to, po čem vaše duše touží: světlo, duchovní teplo, soucit a především lásku.

Budeme však sloužit i pravdě, neboť kvůli tomu jsme sem také vysíláni: zprostředkovat vám duchovní nauku, kterou máte uplatňovat v životě. Musíte tedy znát a poté konat.

Radostně s vámi prožívám toto setkání. Jak rád bych vám mnohým nasadil na hlavu, stejně jako to dělali ve starém Řecku a Římě, zářivý vavřínový věnec. Je povznášející vidět, jak moc jste byli obdarováni – a stále ještě jste – vibracemi, které jsme vám přinesli z duchovních sfér.

Moudrost Stvořitele věděla, že pro dosažení dokonalosti je nutné vytvořit zákony. Vždyť cesta do tohoto stavu je dlouhá, předlouhá, takže všichni budou potřebovat vedení a podporu.

Hlavní je **zákon jednoty**. Patří mezi **věčné zákony Tvůrce**.

Bezzákonnost nebyla v záměru Stvořitele, takže se mýlí ti, kdo se domnívají, že ve vesmíru zákony neexistují. Všechno je řízeno moudrostí Tvůrce! Proto je tak důležité, aby zákony Boží byly předávány jeho stvořením. Neboť bez jejich znalosti není duchovní neboli Boží stvoření zodpovědné. Z toho důvodu Jeho bytosti těm slabším zákony vysvětlují.

Z nevědomosti došlo k „odpadu bytostí od Boha“, tak to nazýváte. Ačkoliv poučení měly, zákony nerespektovaly. Lucifer, místo aby o nich své sourozence informoval, sám je nedodržoval. A pak ti zákonů neznalí podlehlí svádějícím duchovním bytostem. Tehdy započala takzvaná revoluce proti Kristu. Zákony Stvořitele zůstaly nepovšimnuté a pošlapané. Nepravda, egoismus vládly tedy již u některých prvorozců, protože Jeho zákony nebyly brány na zřetel.

Stvořitel ve své moudrosti nechal věčné zákony netknuté. Působí vždy a všude. Ale pro padlé bytosti *k nim stvořil dodatky. Říkáme jim **zákony konečné***, ty určují životní podmínky padlých bytostí. Boží říše se sice nerozštěpila, ale životní podmínky se změnily.

Tak se utváří i váš život, život v mnohotvárnosti. Vy již znáte věčné i konečné zákony, je třeba je moudře následovat a respektovat. Ale bez učení Božími posly by to nebylo možné a zodpovědné. Proto Tvůrce přikázal vysvětlovat padlým dětem přes Krista a Boží posly pomoci pravd konkrétní situace. Pak jste schopni uvolňovat zátěž, kterou jste si odpadnutím na sebe naložili.

A nyní to důležité: **Padlé bytosti je třeba podporovat více.** S láskou a s Boží pomocí. V tom je princip Ježíšova podobenství o ztracené ovci. Ta byla zapletená v trní, zatímco zbývajících 99 již bylo v bezpečí.

Stvořitel tedy při těch, co padli, stojí opodál, připravený pomoci. Také Jeho konečné zákony slouží opětovnému vzestupu do vlasti. A připomínám, jsou to dodatky k Jeho věčným zákonům.

VĚČNÉ ZÁKONY

Nemůžu vám objasnit všechny, to byste dnes odsud neodešli. Ale dám vám s sebou dva. Hodí se pro váš současný život.

Specifická dokonalost

První věčný zákon říká, že každá duchovní bytost se musí propracovat k dokonalosti své jedinečné individuality. Náročné? Ale ne. Bude to sice trvat dlouho - biliony či více let – nemám výraz pro vyjádření vašich časů v životě – ale podaří se vám to. To je zákon. Věčný zákon.

A ještě druhý věčný zákon vám chci v této souvislosti vysvětlit: Duchovní bytost, která se vyvinula ke své osobní dokonalosti, nemůže splynout se Stvořitelem. Jasně? Tak dobře.

KONEČNÉ ZÁKONY

Týkají se záchrany odpadlých duchovních bytostí, tedy i lidí, obzvláště těch, kteří chtějí spolupracovat. Existuje jich celá škála - například **zákon napravení**.

Dalším je **zákon solidarity se vším stvořeným**. Rozumíte mu? Ano. Pak konejte!

Třetí je **zákon spolupráce se vším živým**. Nezapomínejte, že jednak má být umožněn vzestup přírodních duší a dále je třeba spolupracovat i v nadzemských sférách. Vy si stále myslíte, milí sourozenci, že až zavřete oči, budete si moci hovět. Ale vaši milí, kteří již odešli, vědí, že nemohou jen zpívat alelujá, je třeba i zde pracovat. I ti na nejvyšším stupni dokonalosti pracují a slouží. Také Stvořitel věčně působí, a to požaduje i od svých stvoření. Před vámi tedy stojí práce a spolupráce.

Konečné a věčné zákony jsou vaše vodítka. Směřují vás tam, kam potřebujete. Nyní jste na základě své karmy na Zemi, abyste zde všechno napravili. Vystoupáte-li do vyšší sféry, budete i tam konat. Čím se budete zabývat, to závisí na vašich schopnostech. Bůh je ladem ležet nenechá. Umělec, který se zrodí na Zemi, také nenechává talent a dovednosti přinesené z oné strany nevyužité. Skladatel například komponuje. A právě tak to bude s vámi, s vaší specializací, abyste své nadání – zabývat se Kristem – nenechali bez povšimnutí.

Zákony v konečné a věčné formě jsou tedy vodítkem do vaší budoucnosti. Věčné zákony působí stále, konečné zákony jen do doby, dokud příčina odpadu nezanikne.

Stvořitel si nenechá nic darovat. Co jste získali prací, za to od Něj obdržíte mzdu. To je sice lidsky řečeno, ale vystihuje to skutečnost.

Mám radost, že je ten či onen trochu udivený. Ale pravda zůstane pravdou, i když byla nezvykle vyřčena. A to nemluvím o zákonech, které se vás ještě netýkají.

*S radostí a vděčností, nebeský Otče, děkuji, že jsem směl sloužit a předat jim to, co bylo stanoveno, co kdysi Ježíš vysvětloval formou podobenství. Děkuji, že jsem mohl použít takové vyjádření, jemuž rozumíte a z něhož můžete čerpat na své pozemské cestě utrpení. U mnohých z vás je to opravdu cesta trápení! Někteří význam utrpení zcela nepochopili, ale jednoho dne, dříve či později, se tak stane. Jedná se však o vaše dobro a lásku, protože **pokání znamená napravení**.*

JEŽÍŠ JAKO NÁSTROJ BOŽÍCH POSLŮ

Pro nás všechny existuje jediná cesta: „Blíž k Tobě, Bože můj!“ Touto cestou kráčíme společně mnoho let a chceme tak putovat stále. Ve vůli Boží chceme o vás pečovat, jestliže to bude nutné a dovolené a pokud smíme pomáhat.

Dnes jsem přinesl výňatek z evangelia Jana, 12. kapitola, verš 44 - 50, jehož předání mi velmi leží na srdci. Vysvětlím ho dle ducha, a ne podle litery, která ducha potlačuje:

Ježíš řekl nahlas a slavnostně: „Kdo věří ve mne, ten ve skutečnosti věří v toho, který mě poslal! Kdo vidí mě, ten vidí toho, jehož jsem vyslancem! Jako světlo jsem přišel na tento svět, aby každý, kdo ve mne věří, nemusel zůstat ve tmě. Slyší-li někdo moje učení, ale nepřijímá ho, nesoudím jej. Neboť jsem nepřišel, abych svět soudil, ale abych ho zachránil! Kdo mě odmítá a nechce mé učení přijmout, ten si sám připravuje rozsudek. Učení, které slyšel, bude zdrojem verdiktu. To, co říkám, není ze mne, předávám, co mi Otec uložil. Jen jsem to oděl do slov. Pravda vám má zajistit dobrý budoucí život. Opakuji, neříkám ji ze sebe, ale tak, jak mi můj Otec uložil.“ Tolik Jan, 12. kapitola, verš 44-50.

Milí sourozenci! Jak jednoduché, jasné, působivé, teplé a milující jsou věty vyslovené Pánem! Nejste všichni na stejném vývojovém stupni, takže je raději vysvětlím.

- Po větě „Vysvětlím ho dle ducha, a ne podle litery, která ducha potlačuje!“ následovalo kratičké uvedení, nad nímž jste možná nepřemýšleli, co znamená. Jak byste se také toho mohli dobrat, když jsou vaše myšlenky rozmělněné. Ona větička zní: Ježíš řekl nahlas a slavnostně. Co je skryto v těchto několika slovech? Slyšel je očitý svědek - Jan. Ten byl všude, kde Ježíš. Jan si uvědomil, že hlas Pána měl zvláštní, slavnostní vibraci! To zapsal pro vás i pro nás, pro všechny. Stále nerozumíte. Těchto pár slov naznačuje, že na Ježíše právě

působil Boží posel! V takových případech vždy zněl jeho hlas silně a slavnostně.

- Pod vlivem Božího posla tedy vysvětluje: „Kdo věří ve mne, ten ve skutečnosti věří v toho, který mě poslal!“

Toto vyznání Otci, toto přesvědčení chtěl svým posluchačům předat, stejně jako já chci vložit do vašich srdcí: Věřte Kristu, důvěřujte mu!

Ježíš ve stavu své vysoké vibrace pod působením Božích poslů pokračoval: „Kdo vidí mě, ten vidí toho, jehož jsem vyslancem!“

Milí sourozenci! Touto krátkou větou se vysvětluje chybné učení, podle něhož lidé ovlivnění Satanem vyzdvihují Ježíše Krista jako druhou božskou osobu. Slova „pak vidíte“ si nechtěli nechat vysvětlit jinak, než že je to „důkaz“ druhé božské osoby. To je však hrubý omyl. Ale člověk si tenhle názor nedá vzít.

Jak byste také na to mohli přijít, když jsou vaše myšlenky roztržité, rozptýlené! Boží posel, jenž promlouval skrze Ježíše, připojil ještě: „...jehož jsem vyslancem“ - tím lidský chybný názor vyvrací. Ale toto pero člověka zfalšovalo. Takže Ježíš Kristus je vyslancem Otce. Označujeme ho jako syna Božího.

Nepodléhejte, prosím, mylnému názoru! Potlačuje vaše vědomí! Máte se osvobodit skrze pravdu, však stojí psáno: „Pravda vás osvobodí, osvobodí od omylu.“ Tohoto omylu jsem vás chtěl nyní zprostit.

- Další věta: „Jako světlo jsem přišel na tento svět,“ je pravda alegorická. Ježíš Kristus sem přišel jako světlo od Otce, z prasevta. Nikdy nepadl, nikdy se odpadu neúčastnil. Naopak je sloupem v osvobození a v návratu k Otci. Je světlo, které přišlo na svět, on, prvorozený syn!

- O kousek dál říká: „Slyší-li někdo moje učení, ale nepřijímá ho, nesoudím jej.“ Milí sourozenci, já jsem vám už často přednášel: „Neodsuzujte, abyste nebyli sami odsouzeni! Nesudte, neboť mírou, s níž soudíte a odsuzujete, budete i vy souzeni a odsouzeni.“

Ježíš Kristus za působení Božího posla neučil, že se má soudit a odsuzovat, naopak. Když někdo učení, které on v pověření Otce rozšířil, nepřijímá, tak si sám vystavuje rozsudek a ten si po jeho posledním pozemském dnu uvědomí.

Nyní tedy o onom posledním pozemském dni, který se všem jednou přiblíží. Sourozenci mající chabé znalosti tehdy budou křičet, zoufat si a bědovat. Doufejme, že ne někdo z vás. Neboť osud, který si sami určili, se k nim nevyhnutelně blíží! Díky soudným andělům uvidí svůj životní film, knihu života – v té době již nebude žádné znovu, zpět, žádná výmluva, všechno je definitivně zaneseno. Ani ty nejtajnější myšlenky zde nemůžete skrýt, vše vyjde na světlo!

U těch, co jsou v poznání dál, také proběhne jejich film života. A bude pro ně velmi bolestné, pokud soudní andělé řeknou: „Mohl jsi dokázat víc! Takové odhodlání, a výsledek chabý!“

Pokud je tam pozorujeme, napadá nás, že jim většinou chyběly projevy lásky k bližnímu! Sourozenci měli informace, ale často nekonali kvůli malicherným překážkám, obavám, pohodlnosti, laxnosti či stydlivosti.

Promeškané možnosti v duši pálí, to nám věřte! Strašně bolí, podle vašeho času mnoho, přemnoho let. Kvůli zmeškaným příležitostem nemohou být překročeny dvě či tři sféry. Akty lásky k bližnímu musí být realizovány dodatečně.

- Pokročme dál. Ježíš říká zcela jasně: „To, co říkám, není ze mne, předávám, co mi Otec uložil.“

Milí sourozenci, krásnější důkaz o vyvrácení chybného učení o druhé božské osobě, než že Boží posel inspiroval Ježíše, přece nemůže být!

A jak je to v tomto sále? Jak my k vám mluvíme? Stejným způsobem, podobnou formou. Pokud věříte evangeliím, kde to stojí napsáno, proč nevěříte nám, kteří jsme před vámi živí a stýkáme se s vámi v pověření Otce stejným způsobem? Proč ten rozdíl?

Ježíš byl nástrojem Otce. Tito milí sourozenci, vaši prostředníci, jsou nástroji Božích poslů! Neexistuje žádný rozdíl! Vlastně jeden, a to

v hierarchii, ale pokud vám můžeme, smíme a máme oznamovat pravdu – neboť máme pověření – žádný jiný rozdíl není.

- Následuje zdánlivě nedůležitá věta, kterou vám Ježíš opět podává důkaz, v němž říká: „Vím, že mým úkolem je zajistit váš dobrý budoucí život.“

Co znamená? V málo slovech je obsaženo vše, co říkáme o vašem budoucím životě, a nejen to.

Ježíš už tehdy věděl, co má říkat. To je důkaz, že byl postupně Božími posly poučován a veden. V tomto okamžiku již znal, co s ním měl Otec v úmyslu: Jeho úkolem bylo umožnit lidem lepší budoucí život. Byl Otcem pověřen umožnit vám se osvobodit! Věděl, a řekl mu to Boží posel, že všechno bolestivé bude muset vzít na sebe, aby úkol dotáhl do zdárného konce.

Těchto několik slov, duchovním světem správně vysvětlených, má hluboký smysl a duchovní prapůvod, na nějž jste sami jako školení duchovní křesťané nemohli přijít! Proto moje vysvětlení.

- A jeho poslední věta „To, co říkám, není ze mne, předávám, co mi Otec uložil. Jen jsem to oděhl do slov,“ je nám i vám, milí sourozenci, dostatečným potvrzením, že Ježíš Kristus byl se souhlasem Boha nástrojem a byl poučován Božími posly, stejně jako vy o dvě tisíciletí později. Také vás Boží poslové učí. I vy jste Boží děti jako my a všichni patříme k sobě dohromady. Proto: „Blíž k Tobě, Bože můj!“

Ve všech těžkých životních situacích se klidně obracej na Boha, tvého Stvořitele. Pomůže ti – ale podle Jeho vůle!

Jste nositeli světla. Starejte se o to, abyste ho při setkáních s jinými bytostmi nechávali slovem i skutkem viditelně zářit. Tím zažeháváte jejich vlastní světelný zdroj.

JEŽÍŠ VZAL VEŠKEROU TÍHU HMOTY NA SEBE

Pán přišel v těžké době na Zemi, aby lidstvo a celé padlé stvoření osvobodil. On, Velký, syn Boží, vstoupil do hmoty, aby mohl být lidu bratrem, aby mu jako člověk pomohl.

Myslím, že jen málokterí z vás jsou schopni pochopit, jak náročné bylo pro Velkého, pro syna Božího, zanořit se do tíhy hmoty a kráčet v ní po Zemi. Musel prožít, kolik temna přebývá v lidech i kolem nich, poznat všechnu tu nedůvěřivost, lstivost, lži, přes něž lidé klopýtají, i to, že kvůli své duchovní nevědomosti přijímají s úplnou samozřejmostí nepravdy za správné učení.

Byla to strašná doba. A pokud řeknete, že dnešní doba je také taková, máte pravdu. Jen s jedním rozdílem. On, Velký, Světlo, přišel na Zemi a stal se člověkem, ale na rozdíl od vás byl bez hříchu, bez poskvrny, byl zkrátka čistý. Ale aby se lid mohl uvolnit, přijal tu hořkost a tíži, aniž by si stěžoval. Vše nepříjemné, zlé a tvrdé vzal na sebe, vydržel, aby se mohl člověk, pokud je ochoten jít ve světle, osvobodit.

Moji milí, chybí vám pohled zpět, nevíte, co leží za vámi, kudy jste šli, že jste padli tak hluboko dolů, a proč musíte tuto strašnou dobu prožívat! Smím však říct: Bez ohledu na to, jaké ještě můžete mít potíže, tato doba pro vás znamená šanci růst do světla!

Nemáte to tak těžké jako Spasitel. Aby vás osvobodil, všechno zlé vzal na sebe. Vy nesete pouze to, co si zasloužíte, co jste odsouhlasili. To k vám nyní přichází, a pokud to zdoláte, můžete stoupat. A za to, moje milé děti, nemůžete dost děkovat! Víím dobře, že ve hmotě je těžké nést to, co musíte, ale opakuji, zasloužili jste si to, a abyste se osvobodili, přáli jste si to absolvovat!

Do tohoto pozemského života jste přišli s pevným předsevzetím všechno splatit, abyste už nemuseli na hmotné planetě pykat. Chtěli jste se uvolnit, vysvobodit z temna, soumraku, pokušení! Chtěli jste se osvobodit pro světlo, nechtěli jste vidět už nic jiného než cestu tam, kde můžete říct: Překonal jsem to, smím zpátky do duchovní vlasti,

dobře, jdu pomalu (někteří i rychleji), ale už je to správná cesta domů, k Otci!

Nezapomeňte, moje milované děti, jak těžká byla doba, kdy kráčel Spasitel po Zemi! Na konci jeho období předávání učení se stále více snažil připravovat lidi na velkou událost, jež se potom s veškerou silou a mohutností odehrála.

Učil, že také přijde čas, kdy nenávist, zkáza už vládnout nebudou. Vysvětloval, že přináší lásku od Otce, že si lidé mají odpouštět, uvědomit si, jak mocného Otce mají, a že právě On z lásky poslal svého syna na Zemi – ne, aby si hrál na soudce a ničil ty, kteří způsobili zmar. Kdepak, Pán učil lid navzájem se milovat, aby se opět mohli cítit v bezpečí!

Vysvětloval, pokud se k němu obrátí a uspořádají svůj dosud chybně vedený život, mohou své neduhy a nemoci odložit. Učil je pravé víře, protože když ji u někoho viděl, uzdravil ho a současně řekl: „Tvá víra ti pomohla!“ Vidíte, děti, tady můžete poznat, jak malá je ještě vaše víra! Nechte ji růst, ať mohutní, neboť pochyby vás stahují!

Moji milovaní, byli tu mnozí, kteří učili milovat a chápat závažnost toho, co Mistr předával, nač upozorňoval, a jak odlišné to bylo od toho, co se vyučovalo v chrámu.

Spasitel přinesl na Zemi pravdu, zářivou pravdu! Chrámoví vládci ho začali nenávidět, protože jim říkal přímo, co v nich viděl!

Dnes je to stejné: Lidé Pravdu slyšet nechtějí! Ona totiž ukáže, jací doopravdy jsou, ona je odhalí!

Vy ale, milovaní, rostete díky tomu, co Mistr učil. Začínáte více chápat, oč opravdu jde. Stále delší budou kroky, jimiž můžete postupovat na cestě „Blíž k Tobě, Bože můj!“

Pán vyučoval a léčil. Lidé kolem něj se dělili na ty, kteří mu rozuměli, milovali ho, a na takové, co se připojili k Pánu temna a nenáviděli ho. Ti druzí zavinili jeho pozemskou smrt.

Spasitel v té době věděl o všech událostech, které na něho čekaly, věděl o utrpení, jež stojí před ním.

Při nástupu do tohoto pozemského života jste prosili, aby všechno mohlo přes vás přejít, protože pak můžete dosáhnout osvobození a stát se čistými.

On, čistota, láska, moudrost a pravda v jedné osobě, nesl vše kvůli lidským sourozencům! Skromně na Květnou neděli vjel na oslici do Jeruzaléma. Všichni, kterým pomohl, s nimiž byl spojen v lásce, ho s jásotem vítali. Ale on věděl, jak brzy se jásot i láska změní. Jeho nepřátelé mu usilovali o život, dobře poznali, že to je on, kdo může dát lidstvu více než oni! A tak připravili cestu zrady založenou na lži.

Ten večer Mistr shromáždil kolem sebe své učedníky. Pak s apotoly lámal chléb. Ti tušili, co přijde, ale uvěřit tomu nemohli, domnívali se, že on, syn Boží, má moc nad lidmi a může odvrátit vše, co bylo pro něj temnem připraveno. „Přece se dokáže osvobodit,“ hloubali. Byli jenom lidé a netušili, že jejich Mistr a učitel touží po splnění absolutně všeho, co měl za úkol.

Moje milované děti, větší utrpení než to, které lidé tehdy synu Božímu způsobili, se nikomu z vás nemůže stát. Těžký kříž, jež nesl, je symbolem ukazujícím, jakým způsobem se můžete osvobodit. Vaše kříže nejsou tak velké a těžké, aby vás drtily a srážely k zemi. Vždyť máte možnost ho volat, prosit o podporu a sílu, abyste váš křížek dokázali nést, dokázali ujít cestu na Golgotu, a tentokrát neodbočit, a aby vaše nitro nebylo náchylné k našeptávání lží. Pravda ve vás existuje a je mocná! Jste děti Boží a žáci Mistra!

Prosím, buďte připraveni na milosti a požehnání, které dnes budou darovány. Díky Mistru se slaví tato událost. Přijměte záření seshora, abyste získali sílu a blaženost! To vám přeji! Jděte do světla, do jeho záře! Amen.

Nenechte se spoutat pozemským shonem, vnitřní zrak má pohlížet na to věčné, nepomíjející! Proto se za každé situace držte toho, co probouzí ducha i duši. To mějte na zřeteli, to si připomínejte, a tak konejte. Pak budete růst a působit podle přání Stvořitele.

JÁ JSEM CESTA

Milí sourozenci! Dnešní výňatek z proslovu Ježíše k jeho učedníkům je obzvlášť poučný.

Ježíš se obrátil ke svým učedníkům a pravil: „Neztrácejte odvahu! Důvěřujte Bohu, pak budete mít důvěru i ke mně! V domě mého Otce je mnoho příbytků, kdyby to tak nebylo, řekl bych to. Nyní tam odcházím, nechám tam pro vás zřídit místo; pak se vrátím a vezmu vás s sebou, abyste byli tam, kde jsem já. Kam jdu, tedy víte. Také cestu znáte.“ Tu řekl Tomáš: „Pane, my ale nevíme, kam jdeš, jak máme pak znát cestu?“ „Já jsem cesta, pravda, vedoucí do věčného života,“ odvětil Ježíš. „Nikdo nepřijde k Otci, jen skrze mne!“

Milí sourozenci, na těchto slovech si mnoho učených teologů ve snaze je vysvětlit „vylámalo zuby“. My, Boží poslové, chceme do nich vnést světlo.

Začněme povzbuzujícím: „Neztrácejte odvahu!“ Učedníci a následovníci Ježíše denně byli napadáni, setkávali se s výčitkami a střety s farizeji a mnohými dalšími. Než poznali Ježíše, žili vírou svých předků, tedy zcela pozemsky. Proto je Ježíš napomínal, aby neztráceli odvahu. Chtěl je také povzbudit a posílit jejich víru v něj, protože byli stále s něčím konfrontováni. A tak jim ukázal budoucí život: v příbytcích, v domě jeho Otce a řekl, že je pro ně vybuduje, pak se vrátí a odvede tam, kde žije i on.

Milovaní! Cítíte tu lásku Ježíše k jeho učedníkům? Chtěl je seznámit s jejich životy v duchovních sférách v případě, že mu na Zemi zůstanou věrni. Jeden z nich však chtěl od něho vědět ještě víc. Byl to Tomáš, vždy toužící po důkazech a podrobnějším vysvětlení. Ježíš vzal jeho výzvu vážně a řekl: „Já jsem cesta, pravda, vedoucí k věčnému žití. Nikdo k Otci nedorazí, pouze skrze mě!“ Máme stavět na duchovních

pravdách Ježíše Krista, protože nás vedou blíže ke Stvořiteli. Rozumovým myšlením toto nelze uchopit.

SÍLA ODVAHY

Často jsem k vám mentálně hovořil v době delší odmlky mezi dvěma setkáními. Tím plnil slib, že nezůstanete sami. Vesměs jste byli pozitivně naladěni, a tak moje myšlenky radosti, vytrvalosti, trpělivosti a pokory přijali. V budoucnu budete potřebovat hodně odvahy, pokud chcete obstát v následování Ježíše Krista, proto nyní předám myšlenky povzbuzení:

Když jsi obklopen spěchem a kvapem, buď si jist, že ti pomůžeme vést tvoji loďku s duší přes rozbouřenou vodu!

Nelituj sebevětší ztráty nebo změny!

Buď vděčný za každou zkušenost, která se ti naskytne!

Jsi-li v potížích, které tě stahují dolů, volej nás. Přijdeme ti na pomoc: rozlijeme sílu přes tvoji auru a zase budeš silný!

Otevři se víc než kdy jindy duchu všelásky, kterou nazýváš Bůh. On ti může pomoci více, než my ti můžeme kdy dát. Uvědom si to a věř v Něho. Tvá důvěra tě zachrání!

Stav na odvaze, kterou jsem vám směl darovat. To je duchovní síla, která v pokušení propůjčí křídla ještě silněji bojovat na straně Krista!

Cítíš-li v sobě Bohem darovanou sílu, děkuj za ni a mysl na ty, kteří by ji potřebovali nutněji nežli ty. Proto za ně u Boha pros!

Osoba, která má proč žít, dokáže snést téměř cokoliv.

Viktor Frankl

JEŽÍŠ A DUCHOVNÍ PRŮVODCI LIDÍ

Milí sourozenci!

Ještě do dalších slov Ježíše chceme vnést jasno a světlo. K Ježíši přistoupil mladý muž a zeptal se ho: „Mistře, řekni mi, jaké dobro mám učinit, abych dosáhl lepšího budoucího života?“ Ježíš odpověděl: „Co se mě ptáš na dobro? „Dobrý“ je pouze náš Stvořitel! Chceš-li však vejít do budoucího života, dodržuj Jeho přikázání!“ „Která?“ zeptal se. Ježíš řekl: „Nemáš zabíjet, cizoložit, vydat špatné svědectví, máš ctít matku a otce svého a bližního milovat jako sám sebe!“ „To vše od dětství dodržuji, co dalšího mám udělat?“ Chceš-li vykonat, co ti ještě schází, tak jdi, veškerý majetek prodej a peníze rozdej chudým. Pak můžeš očekávat bohatství nadzemských sfér. Potom se ke mně vrať a doprovázej mě!“ Když to mladík uslyšel, smutný odešel pryč. Vlastnil totiž velké jmění. (Mt 19,16-22). Takový byl rozhovor Ježíše s hochem. Nyní vysvětlení.

Tak nejprve mladík. Měl odvahu požádat Ježíše o odpovědi na otázky, na něž nebyl schopný nalézt odpověď. Zajímalo ho, jak docílit věčného života. Dobrou snahu měl. Věděl, že smyslem jeho pozemského života je zdokonalovat se. To je předpoklad pro lepší život v budoucnu. Znal přikázání a plnil je.

Poté, co se Ježíš jasnovidně ujistil, že mladík mluví pravdu, řekl s důrazem: „Pokud chceš slyšet, co ještě máš učinit, pak věnuj majetek chudým. Potom můžeš očekávat bohatství nadzemských sfér.“ Ale mladík nechtěl být na zemi chudý, lpěl na majetku, považoval ho za zdroj jistoty. Plný smutku odešel.

Milí sourozenci! Než Ježíš mladíkovi odpověděl, konzultoval s duchovním průvodcem hochem, kde má ještě slabiny bránící mu ho následovat. Byl to majetek, který zdědil. Podívejme se na to z dnešního

pozemského hlediska. Kdo z vás by vyměnil bohatství za slova Ježíšova? Kdo má takové duchovní pochopení, že usiluje dosáhnout dobrého budoucího života? A mohl bych se ptát dál a dál. Takové otázky byste si měli klást sami. Děkuji, že to uděláte.

ZATÍŽENÍ A DESETINNÁ ČÁRKA

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl to, po čem v této situaci vaše duše touží: mír, radost, harmonii, bezpečí a především probuzení lásky ve vašem nitru, protože tím vznikne vibrace, jakou pro svá oznámení potřebujeme.

Srdečně děkuji za vaše zkrášené duše, za dušičky květin, které jsou opět opečovávané mnoha drobnými elfy a dalšími přírodními bytostmi!

Jsou tu s námi ti, co již dříve odešli, a hlavně duchovní lékaři – budou procházet řadami a mírnit mnohá duševní i tělesná utrpení. Jsme jim za to všichni vděční. Těšíme se na setkání.

Zvýšení vibrace v sále

Hudba, která vás dnes měla vyladit, hrála déle. Zněla tiše, přesto byla nutná, neboť na začátku tady nebyla vibrace, jakou jsme měli minule s Josefem z N. Teď je to lepší, takže začneme s radostí předávat oznámení.

Duchovní účinky se často projevují se zpožděním: až později si uvědomíte lepší zdraví i psychiku. Vždyť na setkání se vaše duše živí přítomnými vibracemi. V určitém smyslu jsou živé a takové vyladění

zde v sále je pro vás velmi dobré! Čím kvalitnější jsou vibrace, tím je samozřejmě pro nás lehčí předávat oznámení a vy je snadněji chápete.

Individualita duchovních bytostí

Nyní důležité téma: Co je duchovní individualita? Naše Já, naše Boží jiskra! Individualita není princip, je to život sám, který nám Stvořitel provždy daroval. (Principem rozumím to, co podněcuje ke zrání do dokonalosti druhu.)

V tradičním pojetí Starého zákona stojí psáno: „Volal jsem vás všechny vašimi jmény.“ Tato věta se týká osobnostní individuality.

Chci vám ještě pozemskými slovy předat několik charakteristik duchovní individuality: Tvář ducha, **vtisknuté duchovní životní číslo, Bohem dané duchovní jméno** atd.

U člověka je pak ještě zaznamenané všechno, co vykonal proti zákonům Božím, tedy jeho **pochybení** nerespektující Boží vůli. Však znáte různorodost lidských názorů.

Dokonalá individualita žádná pochybení nevytváří. Ani nemůže, neboť ona je opravdové Já Jsem, Boží jiskra, ale pochybení duchovních bytostí – tedy i lidí – se individuality nedotknou.

Stvořitel určil duchovním bytostem individualitu jako jejich znak a dal jim ji s sebou na životní cestu. Stejně tak jim při stvoření daroval lásku, moudrost a svobodnou vůli, ovšem v zárodečné formě. Každá duchovní bytost má tyto tři důležité atributy Stvořitele rozvíjet do osobní dokonalosti. Individualita je tedy to, co jsme dostali do naší Boží jiskry jako osobní dar Tvůrce.

Někteří mají otázky ke dvěma nepochopeným termínům. Jedno je duchovní životní číslo a druhé je takzvaný princip. Rád znovu vysvětlím.

Princip jako cesta k dokonalosti

Slovo princip souvisí s nedokonalostí. Nyní jste lidé, předtím jste byli duchovní bytosti, a až pozemské tělo odložíte, stanete se opět duchovními bytostmi. I nyní jste vlastně duchovní bytosti a zároveň i lidé.

Z duchovního hlediska princip znamená, že něco musí být dove-
dono do dokonalosti. Je to obecné pravidlo, s nímž nic neuděláte. Tak
třeba váš zvířecí miláček - pes, kočka, ptáček - je řízen zvířecím prin-
cipem: Starají se o něj bytosti, není však tak volný, jako jste vy, lidé. To
se stane, až dosáhne dokonalosti svého principu. A nyní si někteří po-
mysleli: A pak? Potom vstoupí Boží jiskra, princip se jí podřídí, protože
Jiskra přebírá nadvládu stejně jako u vás. Objeví se zárodky svobodné
vůle, moudrosti a lásky. Zvířata, rostliny, minerály jsou také vedeny
určitými Božími posly, bez ohledu na to, zda to jsou skupinové duše
nebo společenství či jiný vhodný útvar. Vnější forma není důležitá,
rozhodující je stupeň vývoje. Toto je z duchovního hlediska princip.

Přidělené individuální duchovní znaky

Náš Stvořitel je Bohem pořádku. Nikdy by nemohl stvořit tak ob-
rovitánské množství duchovních bytostí (číslo nedokážu říct, protože
pro něj na Zemi nemáte termín), kdyby neměl systém v jejich evidenci.
Aby o nich stále věděl. Každá duchovní bytost tedy dostala od Stvoři-
tele vtisknuté **duchovní jméno a duchovní životní číslo**. A nyní se
někdo ptá, a co duál? Jednoduché - tvůj duál má stejné životní
duchovní číslo jako ty! Neexistuje nepořádek ve stvoření, ale pospoli-
tost s duálem. Oba se mají rovnocenně vyvíjet.

Vyprávěl jsem vám o svém duálu: jaké jsem měl já a zejména můj
duál potíže. Když už je duchovní bytost dostatečně zralá, dokáže svou
Boží poznávací značku, tedy duchovní životní číslo, odhalit, poznat.
A až budou moci vstoupit do druhého slunečního energetického světa
(nebo pokud jsou to prvorození do prvního světa), opět se poznají
podle stejného duchovního čísla, které jim Stvořitel přidělil. Jak jsem
zdůraznil, v celém univerzu panuje řád.

A jak je to na Zemi, pokud se setkají duálové páry? Nic nevědí! Jis-
tým způsobem se přitahují, avšak své duchovní číslo neznají. Neboť
hmotným mozkem ho nelze odhalit. Ale přitažlivost je tu a člověk ji
prožívá určitým způsobem jako harmonickou. Je však možné, stalo se to
kupříkladu na svatbě v Káně galilejské, že se duálový pár setká a vstoupí
– jak lidé říkají – do svazku manželského. Děje se tak velmi vzácně.

Desetinná čísla duchovního životního čísla

Naše poznávací duchovní číslo je znakem naší individuality a má určitý číselný vývoj. Nemůžu říct, jaké číslo máte vy, protože to nevím. Než bych vyslovil nepravdu, nesdělím nic. Ale jedno vím jistě, **duchovní životní číslo narůstá vlivem chybování.** To vyjadřují čísla, která se začnou objevovat za desetinnou čárkou. Pochopili jste? Ne. Pak ještě jednou! Od Stvořitele jste obdrželi celé duchovní životní číslo a čísla za desetinnou čárkou se objevila s vašimi chybami. Stojí v řadě „nekonečně“ daleko. A tato pochybení je třeba napravit, já také musím, musí každý, kdo jednal proti Božím zákonům!

Ptáte se, kolik pochybení to může být? Milí sourozenci, to je ve vás vtištěno, ale jedno vím: Dokud čísla za desetinnou čárkou, tedy vaše pochybení, nenapravíte, nebudete moci stoupat do vaší duchovní vlasti, do druhých nebo prvních sluncí, odkud kdo vyšel.

Máte před sebou velké množství práce – ani já se z toho nevyjímám – mnohé je třeba napravit. Představil jsem vám to názorně, abyste pochopili: Duchovní životní číslo je číslo celé, pokud ho máte desetinné, pak jste ještě zatíženi.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu.

Filipským 4, 6-7

Bože, dej mi oči, které v lidech uvidí jenom to dobré,
srdce, které bude odpouštět i to nejhorší,
rozum, který na špatné zapomíná,
a duši, která nikdy neztratí víru v dobro a lásku.

internet

VŠEDNÍ POVINNOSTI

Mám velkou radost, že tu mohu být opět s vámi. Ať do vašich srdcí proudí láska a mír našeho nebeského Otce a Ježíše Krista. Vytrvale budu zdůrazňovat: milujte a pomáhejte bližnímu. Každý z vás se pro to může svobodně rozhodnout - máte svobodnou vůli.

Mnozí z vás nevykonávají každodenní práce rádi. Říkáte: „Ty otravné povinnosti!“ Záleží na vás, zda je konáte s radostí, či nechutí. V prvním případě jde vše snáze a ani vás to tolik nevyčerpá. Často ale vidíme, že jste večer unaveni. Pak nemáte sílu usednout a spojit se s Otcem. A právě zde bych vám chtěla sloužit.

Coby dítě Boží jste poznali, že žádnému „musím“ nejste vystaveni. Toto slovo vás stahuje dolů. Prosím, rozhodněte se pro lásku i v běžném životě. Z ní čerpáte sílu, odvahu, pak i ve hmotě můžete zažít radost a přestanete oddělovat duchovní od materiálního. Jste pouze přechodně v pozemském šatě, protože jste Boží děti nezničitelné podstaty, děti lásky. Čím více toho pochopíte, třebaže jen maličkosti, tím více budou vaše vědomosti růst, množit se. Poroste vaše uvědomění, dovolí vstoupit našim vibracím, a tím vás pozvednout.

Jak jsem ale řekla, mnoho lidí odděluje duchovní rozměr lidského života od povinnosti pracovat ve hmotě. Přitom je to celek a slouží vašemu pokroku. Věřte mi, negativní stranu těší, když denní povinnosti nevykonáváte s radostí, protože tím klesají vaše vibrace a nálada. To jste mnohokrát zažili. Pokud si ale položíte otázku: „Odkud to přichází?“, zachytíte se zlaté nitky, budete stále vědomější a začnete se lépe poznávat – tedy vaše skryté nectnosti.

Nebuďte sklíčení! Vše předejte Kristu. Uleví se vám. Mějte odvahu v pokoře prosit: Otče, něco jsem v sobě objevil. Dlouho jsem to přehlížel, ale nyní prosím o pomoc, protože se chci zátěže zbavit a stavět na

všem, co jsem dokázal vlastní pílí a pomocí síly a lásky Boha a Krista. Je velká radost, když si uvědomíte: Dělán krůček k Tobě, můj Bože, jdu Ježíšovou cestou. Víím, často je to spojeno s velkou námahou, ale té se nikdo nevyhne, moji milí. Těšte se z toho, že každý den můžete nějaký kousek odpracovat – ne, že musíte. Jste Boží dítka, nechte toto poznání stále více vtékat do svého dne. Každý den začíná nanovo: objevte v něm další pouta a vězte, že vždy jsou Boží poslové připraveni vám pomáhat. Den ode dne se budete prosvětlovat a předávat světlo dalším. Opakují, láska k bližnímu je cesta osvobození.

Své vazby rozpoznáte na jednání, které vám zrcadlí ostatní, protože s nimi rezonujete. Často býváte smutní kvůli chování bližního, milovaného či příbuzného. Ptáte se: „Proč jen to dělá, proč právě mně? Ach, to bolí!“ Kladu vám na srdce: Zklidněte se. Obraťte se na Stvořitele, Krista a posly, ti jsou vždy ve slabých chvílích u vás. Poděkujte tomu, kdo vám to způsobil a poznejte v tom příležitost, nebýt uražen a vyjít mu s láskou a v poklidu vstříc.

Toto je poselství našeho Spasitele: Setkávejte se v lásce, míru, pokoře a odpouštění. K tomu jste se také svobodně před inkarnací rozhodli, protože tím budete následovat Ježíše Krista do vinice Páně. Věřte, že sourozenec, kterému jste dobrovolně pomohli, se upřímně raduje. Těším se, když vidím vaše horoucí srdce, však Boží poslové, kteří jsou zde, vás zásobují duchovní potravou, abyste mohli dobrovolně a radostněji kráčet svými všedními dny a věnovat se každodenní práci.

Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám
v srdci, Hospodine...

Žalm 19:15

ROZHOVOR SE VZPURNOU BYTOSTÍ

Milované dušičky! Máme opět co do činění se skupinou nevědomých duchovních bytostí; prosily o vysvětlení jejich rozhodnutí, úmyslů a předsevzetí. Jedna z nich vylíčí svoji složitou životní situaci a ostatní, kteří s ní přišli, budou při tom poučováni jejich duchovními průvodci. Prosím bratra Josefa, aby přistupoval k tomuto bratrovi razantněji, neboť misionářským bytostem připadá, že je vzpurný a zatvrzelý. Nyní žádám o poučení a doufám, že se to podaří.

Vás ostatní prosím o pomoc silou lásky, aby pomohla přivést tyto bytosti ke světlu!

Kristus zprostředkovává dary milosti všem, kteří usilují vrátit se domů do Boží říše.

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef), D = duchovní bytost

D: (zlostně) To ale byla směla, že mě chytli! No, řekni, já hlava chytrá a oni mě lapí!

V: Kdo tě chytil?

D: No, kdo! Policie ne, na tu jsem moc chytrý! Přece ti, kdo mě sem přivlekli! Nechtěl jsem jít a není mi jedno, že tady musím být. Co se tu děje? Ano, mám „zářezy na pažbě“, ale je to jen a jen moje věc! A teď mi udělali totéž, co dělávám druhým. Ale jsem nevinný! S vámi nechci mít nic společného! (energicky) Nechte mě odejít!

V: Ale do určité míry jsi musel souhlasit, jinak bys tady nebyl!

D: (váhavě) No, ti, co mě odchytili, řekli: „Jsi tady už tak dlouho...“ nebo „Točíš se stále pořád dokola!“ A tak jsem s nimi, i když s určitým odstupem, šel. Nechtěl jsem, ale jak říkáš, nakonec jsem šel.

V: Ano, mělo to důvod!

D: (podezřívavě) Kdo vlastně jsi? Policie?

V: Ne, jsem mluvčí jedné skupiny lidí, která se snaží žít podle slov Ježíše Krista.

D: Tak? (provokativně) Pán Ježíš! Řídil auto?

V: Proč by měl řídit auto?

D: No, protože já auto řídil!

V: Tys jel autem a něco se přihodilo.

D: Přesně tak.

V: Co se stalo? Vyprávěj.

D: Přejel jsem jednu, (cynicky) řekněme, postarší dámu - byla hluchá a neslyšela moje trubení. A pak podlehla zranění, to stojí v protokolu.

V: A co bylo dál?

D: Co jsem dělal pak? Seděl ve vězení!

V: Byl jsi tedy ve vězení a odpykával trest. Pozemský. Litoval jsi svého činu?

D: (bez jakékoliv emoce) Ne.

V: Proč ne?

D: Proč litovat, vždyť neslyšela.

V: Mýlíš se. Už jsi slyšel, že se má jeden k druhému chovat ohleduplně?

D: Ohled! Ohled měli brát na mě, a ne mě strčit do vězení! Nemohl jsem za to, že neslyšela. Já troubil!

V: Ano, ale také jsi měl dávat pozor! Pomohl jsi jí?

D: Proč?

V: Tys ani nevystoupil z auta?

D: (odmítavě) Ne!

V: Jel jsi dál?

D: Samozřejmě. Proč bych neměl?

V: Ani podle lidských zákonů se to nesmí, natož podle duchovních!

D: (úsečně) Stmívalo se, nikdo to neviděl, nikdo nic neslyšel, tak jsem šlápnul na plyn a jel dál. Až později při výslechu jsem se dozvěděl, že zemřela.

V: Policie tě našla?

D: Zbytky jejího oblečení byly nalepené na..... měl jsem promáčklé auto a tak.

V: Jak dlouho jsi byl ve vězení?

D: Sedm let.

V: Sedm let. A tos nelitoval, že jsi ji...?

D: (hrubě) Ne, měla dávat pozor! (puntičkářsky) A nešla po přechodu, ale přes ulici! Já byl v právu!

V: Ale vzals jí život!

D: No jo. Obhájce byl slabý, soudce silný, porotci přísní, a tak jsem vyfasoval sedm let!

V: A ty to pociťuješ jako nespravedlivé?

D: Samozřejmě! Přátelé také!

V: A nikdy jsi toho nelitoval?

D: (bezcitně) Ne.

V: Ale už jsi v jiném světě, ani tam ti to nevysvětlili? Neřekli, žeš udělal něco nesprávného a že toho máš litovat? Neřekli?

D: Kvůli tomu „litovat“ jsem přece tady!

V: Někde v nitru víš, že to nebylo správné, proto jsi šel se svým duchovním průvodcem, se svým duchovním vedením.

D: Bylo mi tenkrát čtyřicet tři a pustili mě v padesáti; žádná pozice, žádná žena, dítě, nic. A co bylo smutné, neměl jsem ani peníze na auto.

V: Chtěl jsi navázat tam, kde ses tenkrát provinil.

D: Přesně!

V: Ty ses z toho nepoučil?

D: Co se mám učit? Já potřeboval auto.

V: Ty ses dopustil špatného činu! Vzal jsi jedné ženě život. Možná měla doma děti nebo jiné členy rodiny. Tys jí způsobil utrpení!

D: (nabroušeně) Potřeboval jsem auto! Jak dlouho ti to mám opakovat! Vyšel jsem z vězení, chtěl auto, a jelikož jsem byl bez peněz, tak jsem jedno ukradl.

V: Další vina! Zeptej se svého duchovního průvodce, stojí vedle tebe, zeptej se, co na to on!

D: Řekl, že mám naslouchat, co mi ještě povíš.

V: Teď mluv ty!

D: Tak dobře! Ukradl jsem auto. Můžu ti říct i typ - BMW. Jenže po vězení jsem byl zesláblý, tam se dobře nevaří, nejedl jsem všechno a -

V: - byl jsi zhýčkaný.

D: Hodně zhýčkaný! Vždyť jsem si jako svobodný mohl všechno dovolit a měl dobré místo..., a pak zesláblý jsem ukradené auto nezvládl.

V: Co se stalo?

D: Srazil jsem se s velkým Saurerem Dieslem. To byl konec, roztrhal mě na cucky...

V: A teď se důkladně podívej, co se tam dělo!

D: Moje tělo bylo zničené, ale já přesto žil!!

V: Viděl ses při tom?

D: (potvrzuje) Viděl jsem všechno. Jsem přece bystrý chlap!

V: A tak sis asi všiml, že tě někdo vytáhl z těla.

D: Správně! Přijela policie, auto rozstříhli a mě vytáhli z vraku. Viděl jsem i to, že tam byly světlé bytosti, ale to není nic pro mě! Nic podle mého gusta!

V: Ale nezacházeli s tebou špatně!

D: Ne, ale já padl a ztratil vědomí.

V: Ano, a pak někdo přišel a vzal tě s sebou.

D: To mi až později vyprávěli přátelé, co byli se mnou - že jsem byl příliš slabý, abych se bránil. A pak jsem se probudil, mohu-li to tak nazvat, v jednom zcela bídém -

V: - prostředí. Měl jsi špatný byt?

D: (odmítavě) Byt? Bylo tam harampádí a obrovská kupa dílů, které mi připomínaly auto.

V: Nepřemýšlel jsi o všem?

D: Chtěl jsem autodíly sestavit dohromady. Ale ustavičně se rozpadaly.

V: Stále jsi to zkoušel?

D: Pořád.

V: A pak jsi zjistil, že se to nikdy nepodaří.

D: Ne, to není správně! Nic jsem nechápal, ale bylo nám vysvětleno (obrací se k dalším nevědomým bytostem, které s ním přišly), že to není žádoucí životní stav. „Stále víc se zhoršujete!“ řekli nám.

V: Uběhla dlouhá doba, než ti to bylo vysvětleno?

- D: Ne, dlouho to netrvalo, než o mě projeví zájem. Proč, nevím.
- V: Zeptej se svého průvodce, proč jsi je zajímal. Zdá se, že ti to bylo přece jen líto.
- D: Bylo to jinak. Ty si myslíš, že mi to bylo líto. (stále zcela netečně)
Tak to nebylo. Ale přišla ke mně ona žena, kterou jsem přejel. Byla celá v tmavě šedé, s dlouhou sukní. Představila se mi a děkovala za to, že jsem ji přejel!! (vyzývavě) Co tomu teď říkáš!?
- V: No, měla velmi vysoké postavení, duchovně kvalitní vyladění, cítila lásku k bližnímu!
- D: (plný napětí a zcela fascinován) A pak se to stalo! Vytřeštil jsem oči, když se hned potom stala nádhernou bílou dámou!
- V: A tys byl vedle ní úplně maličký.
- D: Malý? Já koktal a nevěděl, co a jak. Ale jedno můžu říct: Tato žena – neznal jsem ji – tato žena mě potom poučila tak, že jsem našel cestu k Bohu. To znamená, že teď беру všechno na sebe. Ona mi odpustila a řekla: „To je v pořádku, pokud budeš skrze mou smrt zachráněn, pak to stálo za to!“
- V: A to s tebou pohnulo.
- D: (přiznává) To se mnou hnulo. To mi dalo konečný impuls.
- V: To je krásné! Teď můžeš jít jinou cestou.
- D: Za poměrně krátkou dobu jsem se sešel s dalšími. Z jednoduchého důvodu, oni byli také už předtím -
- V: Měli podobný osud.
- D: - poučení. Pak se tento velký přítel do -
- V: - dostavil.
- D: (líčíc ve stále mírnějším tónu) Daroval mi mnoho myšlenek a já se hodně uvnitřnil. Já, tvrdák bez soucitu, vztahů k bližním! A teď jsem vyměkl. Také díky tvé útěše. Ale jedno je mi záhadou. Jak to, že ta žena přišla ve starém oblečení, ve kterém jsem ji přejel, a najednou pak přede mnou stála jako bílý anděl? (ptá se s velkým zájmem) Jak je to možné?
- V: To bylo na základě jejího života, jejích zásluh. Vše ti směla ukázat, aby ses z toho poučil.
- D: Ale já ji vůbec neznal! Mohl jsem jí být ukradenej.

- V: Ano, to byl tvůj postoj, ona však měla jiný - chtěla ti pomoci. Proto se tak ukázala a výsledkem je, že nyní jsi se svými průvodci zde a zřejmě jsi ochotný je následovat.
- D: (upozorňuje na svého duchovního průvodce) Můj přítel, ten bílý chlapec tady či bílý muž -
- V: Ano, to je tvůj strážný anděl a tvůj duchovní průvodce.
- D: - pořád říká: (důrazně vyslovuje) „Máš změnit své smýšlení, své smýšlení!“
- V: Máš litovat, že ses tak choval, a říct: „Je mi to opravdu líto a prosím Boha o odpuštění!“ Když to upřímně nedoznáš, nemůže ti být pomoheno!
- D: Teď se musím smát tvé výslovnosti (napodobuje ho) Ta milá žena – mimochodem se jmenuje Irmgard - mi už odpustila, tak proč ještě potřebuji, aby mi odpustil Bůh?
- V: Ona ti odpustila, ale tebe musí tvé činy mrzet! Pak dokážeš říct od srdce, že je ti to líto. Že ona ti odpustila, to byl první krok, ale ty musíš udělat další.
- D: Jak to?
- V: Jinak bys musel zůstat tam, kdes byl, a to přece nechceš!
- D: (vyděšeně) To opravdu ne! (najednou je zvědavý) Jak tedy mám litovat?
- V: Musíš říct: „Je mi líto, že jsem onu ženu připravil o život. Mrzí mě také, že jsem žil bezohledně. Prosím Boha o odpuštění!“ Když to řekneš z celého srdce, pak ti bude pomoheno!
- D: Přítel (ukazuje na duchovního průvodce) do toho mluví.
- V: Co řekl?
- D: Že ještě něco je otevřené.
- V: Ať řekne, co.
- D: (kajícně) Tím, že jsem ukradl vozidlo, vznikla majiteli škoda. To na mně ještě visí.
- V: Musíš i v tomto případě prosit z celého srdce o odpuštění, že je ti líto, žeš auto odcizil!
- D: (protestuje) Ale to auto bylo ojetina!
- V: Přesto musíš ze srdce litovat, nezáleží, jestli je to šrot, nebo ne.

Musíš upřímně litovat, žes auto ukradl, i všech dalších činů. Pak ti může...

D: Dobře, zkusím to. ... Ale ten bílý přítel a bratr řekl, že musím napravit škodu, co jsem -

V: - kterou jsi způsobil. Možná ti bude v dalším životě dána příležitost to udělat.

D: (uznale) Jsi bystrá hlava, totéž řekl on.

V: To je samozřejmé. To je vina a každá se musí vyrovnat, napravit.

D: Víš, litovat není problém, ale že se mám znovu stát člověkem, to není právě -

V: - příjemné.

D: Nevím totiž, jestli se znovu nestanu darebákem.

V: Budeš poučen, bude ti toho hodně vysvětleno a pomůženo. Přidělí ti dobrý doprovod, abys v příštím životě tak snadno nepodlehli pokušení, a pak musíš svou vůlí, svou svobodnou vůlí jít jinou cestou.

D: Nemáš sedmnáct, sedmnáct nebo ... sto sedmdesát...?

V: Zase myslíš na auto?

D: Ano, chci ho zaplatit!

V: To je pozemské, tak se to nedá odčinit!

D: (zděšeně) Hrůza, pak ale skutečně musím na Zemi. Já nechci! (s důvěrou) Ale šance prý je ... (poslouchá vysvětlení duchovního průvodce a slovo po slovu ho opakuje) „Udělej, co bratr říká, a pokud se přijmeš, jaký jsi, a tvůj vývoj bude dobrý, pak možná budeš moci zůstat u nás. Ale musíš se postarat o oběti auta! A když to učiníš, potom ti možná bude dopřáno, že se nebudeš muset stát člověkem.“ Tak to je pěkné, to ano.

V: To je krásné!

D: Ano, to udělám. (povrchně a rychle) Tak tedy lituji.

V: Ale takhle to nejde, musí to být upřímné! Nelze říct jen tak olala, to musíš opravdu z hloubi srdce litovat!

D: Jak teda?

V: To ti řekne tvůj duchovní průvodce! Lituj upřímně, pak ti pomůžeme!

D: (směřováno k nevědomým duchovním bytostem, které přišly s ním) Co říkáte, přátelé? Odvážíme se litovat poctivě a upřímně?

Troufneme si? Jsme přece kamarádi! Navrhuji jít do sebe, procítit zatížení!

V: Tak to má být.

D: A teď vážně. Řeknu, že chci všechno napravit a vy určitě také, vidíte, přátelé! ... (směřováno k duchovnímu průvodci) Prosím, pomoz mi, abych to zvládl! Co jsi říkal? Že tenhle pán do mě vidí? To je tedy nepříjemné! To musím být pravdivý, že?

V: Ano.

D: (modlí se v upřímné lítosti) Nebeský Otče, vím, byl jsem povaleč a chtěl si na Zemi užívat. Udělal jsem mnoho, přemnoho chyb a lituji jich upřímně. Podrobím se všemu, co mi určíš. Budu i pracovat, ačkoliv mi práce nevoní. Prosím, pomoz mi však, abych všechno, čemu mě vystavíš, přijal podle Tvých představ a také dokončil. Lituji upřímně svých pochybení, ale pomoz mi, prosím, abych se na Zemi zase nestal gaunerem! Nechci pak dolů nebo sem a pak tam. Chci s láskou pomáhat druhým, a když to bude třeba, tak i sloužit, abych napravil, co jsem způsobil. Dej mi prosím k tomu sílu, protože sám ze sebe to nedokážu! Můžu být jen poctivý a upřímný. Už nechci z přidělené role vypadnout. Prosím, abys mi svou silou pomohl! Pane Ježíši Kriste, tebe jsem si na Zemi nevšímal, chtěl jsem si jen užívat. Ale tys kvůli nám trpěl, a pokud mám kousíček utrpení také nést, rád to podstoupím. A pomoz všem shromážděným, aby se osvobodili z otroctví negativních sil, protože ony slíbí, avšak nedodrží, trýzní nás a stahují stále níž, hlouběji a hlouběji! Lituji upřímně. V lásce, ach ano, v lásce děkuji! (Duchovní bytost opouští vypůjčené tělo média.)

Moudrý neargumentuje. Mlčí a jde svojí tichou cestou.

Děkujeme z celého srdce všem! Tobě, milý bratře Josefe, duchovnímu průvodci a všem ostatním průvodcům, že se tuto zatvrzelou bytost podařilo dovést ke změně postoje, a tím přivést její život na novou duchovní úroveň!

Slyšeli jste, kam to vede, když člověk jistě události nebere vážně a nechce se k nim čestně postavit. Ale také jste slyšeli, jak milosrdná byla ona žena, když láskyplně odpustila neznámému člověku. Dokonce mu otevřela oči. Jak cenný byl pohled na ni, když se představila jako světlá bytost. Jaký respekt u něho vzbudila! S vaší pomocí a láskou šlo všechno dobře. Máme z toho radost, i vy se z toho těšte.

Neboť vše, co dáváte těm, kteří potřebují poučení a pomoc, se vám určitým způsobem vrátí. Děkuji a těším se na další setkání.

V tomto naladění bych rád s vámi jako váš duchovní učitel poděkoval i našemu nebeskému Otci za možnost spojení duchovního Božího světa s lidmi Země.

Otče lásky, tys to zařídil tak, že dodnes existuje spojení skrze Krista, našeho Pána, protože Tebou pověřen vysílá posly. „Budu vám posílat posly světla,“ řekl jsi v oněch dobách, Pane Ježíši Kriste. Působí dodnes na Zemi, ačkoliv její aura potemněla a my se sem musíme těžce propracovávat. Ale láska sjednocuje a sjednocení s tebou, Kriste, posly Božími, umocněné láskou Otce nám dává sílu přivádět naše sourozence domů a být aktivní tam, kam nás ty, Pane Ježíši Kriste, směřuješ. Konáme práci pro naše sourozence.

Za každé slovo, které vám předají Boží poslové a vy ho sourozencům neřeknete, bude od vás vyžadována odpovědnost.

PROČ JE MÍRU STÁLE MÉNĚ?

Požehnání bud'te láskou Pána!

Důležitá nejsou slova, mé milované děti – rozhodující je to, co stojí za nimi.

Jste na cestě nebo na jejím začátku a ona má vás vést tam, po čem jste v mnoha životech toužili. Ale většinou to dopadlo tak, že toužené jste odložili. Nedokázali jste se přemoci a podřídit božským zákonům, nedokázali jste vůli vložit do Jeho svaté božské. Zaměřili jste se příliš na své malé já. Díky svému zatížení jste byli přesvědčeni, že není třeba sloužit, pomáhat druhému a milovat ho.

Ale v tomto životě, milé děti, již důsledně jděte duchovní cestou a kráčejte v pokoře! Mějte stále před očima: Služba vede vpřed. Služba je nositelem pravé velikosti. Jen tomu, kdo druhému pomáhá, může být pomoheno. Pouze tomu, kdo je schopen se sklonit, můžeme hlavu zdvihnout a požehnat. Kdo se dívá jen dolů, zůstane myšlenkami dole. Pokora však neznamená dívat se do tmy, znamená sehnout se a pozdvihnout toho, kdo kráčí do tmy, jedno zda v duchovním či v pozemském smyslu, bez ohledu na to, jaké starosti člověk má.

Pokud chcete sloužit, máte nepřeberné možnosti. Být služebníkem na vinici Páně jste si přáli před nástupem do tohoto života. Analyzujte: Jak jste pokročili ve službě druhému? Vyvyšujete se, či jste připraveni ku pomoci? Co víra v Boha? Jste opravdu přesvědčeni, že vám pomůže, nenechá padnout, když k Němu vztahujete ruce? Jste si skutečně jisti, že pouze čisté, božské chce pomoci? Všechno ostatní je slabé, pouhá berlička. On je ten, kdo může nechat vtéct vody moudrosti a vody zdraví. Až z nich nabere, posilíte se, tehdy se uzdravíte. On je ten, který dá sílu, pohladí, protože chcete druhému pomoci.

Není pravda, že člověk nemůže pomáhat, když je fyzicky slabý. Může pomoci - modlitbou! Uvědomte si, jak mocné energie proudí, když se modlíte a ještě hmotně pomáháte. Ale nedomnívejte se, že jste to vy, kdo pomohl. Způsobil to vámi protékající božský proud lásky. Moje

milované děti, je milost, že se můžete vnořit do harmonie, nekonečná milost! Lidé zápolí, po celém světě hledají mír. Neví, že je třeba hledat ho v sobě! Berou si na pomoc všemožné berličky, ale přijmout božský proud neumí.

Pamatujte: *vaši duchovní přátelé, zejména duchovní průvodci a lékaři, jsou stále kolem vás, čekají, aby vám mohli pomoci.* I dnes jsou zde. Odevzdejte jim, co je ve vás disharmonické, a přidejte přání se toho zbavit. Pak dostanete, co potřebujete. Věřte, milé děti, pomůžou vám, a až budete odcházet, řeknete: Cítím se jiný, přijal jsem něco, co jsem předtím neměl, a tak mohl slabosti odložit. Síla mě naplnila, také víra, důvěra a harmonie.

Jste Boží děti povoláné Jemu pomáhat. Jste malými služebníky, velcí můžete být skutky. Pán řekl: „*V míře, v jaké věříte, vám může být pomoheno.*“ V míře, v jaké věříte, můžete i vy pomoci. Je třeba se překonat. Nelze říkat: To nedokážu. Přijměte sílu seshora a konejte! Ale rozlišujte: Vnímejte, co je kolem vás a ve vás a zda cítíte poslání sloužit. Anebo vám to ukazuje, že můžete být pánem nad vším možným? Říkám, milé děti: *Nechtějte vládnout. Proste o milost být služebníkem, pomocníkem lidstva, a tedy nositelem světla!*

Lidstvo touží po míru, je ho stále méně. Lidé myslí na sebe, říkají stále já, já, já. Mír nastane, když budou říkat ty. Až poznají, že lidstvo bez ohledu na barvu kůže, národnost či druh víry je jedna rodina. Každý je dítko Boží, jedno, zda bohaté či chudé. Záleží na lidstvu, zda chce být spojené s Otcem a skrze Něho dosáhnout mír. Ale lidé? Bojují navzájem: národy, malé skupiny či rodiny. Víme dobře, jak těžké je na Zemi žít v harmonii. Negativní síly usilují veškeré světlo, lásku, harmonii a mír narušit. Ale záleží na lidech, na každém člověku, zda si toto vše nechá ukrást. Pokud jste schopni si udržet čistou mysl - kontrolovat myšlenky, pak jasně rozlišíte, kde je světlo a kde tma.

Nejde o líbivá slova, záminky, sliby. My neslibujeme, milé děti, my jen oznamujeme, co se může dít, pokud chcete jít cestou v Božím duchu. Říkáme to proto, abyste dokázali najít cestu, abyste se naučili vážit si každé hodiny a každého dne. Mít ho rád, přestože může být prožit v trápení. Každý den, který jdete ve službě Boží nebo v jeho požehnání,

znamená notný kus, který jste ušli směrem vzhůru. Překonávejte překážky, které jsou kladeny. Není lehké být člověkem, ale strašné je být pak v temné sféře „ubohou duší“. Stavíte si most na druhou stranu, utváříte si budoucí život tam na druhém břehu. Jen na vás záleží! Proto tak naléhavě vysvětluje a radíme, co je pro vás dobré.

Naše vůle není rozhodující, důležitá je ta vaše! Jděte v Boží vůli, žijte v Boží vůli, buďte Boží služebníci a vytrvejte!

Nyní prosím duchovní lékaře, aby konali svou práci podle nejlepších sil. Děti Boží, uvolněte se, chtějí vám pomoci. Dáváme jim na to sílu, my, co vás milujeme, pečujeme o vás a vedeme, někteří mnoho let. *Známe vás, vnímáme, přijímáme vaše myšlenky a jsme šťastní, když pozorujeme, že jste pochopili a poučili se.* Ještě jednou volám: Jděte cestou Boží, jděte za světlem a světlem se staňte.

Nyní **společně vyšleme sílu přes celý svět.** Prosíme Otce: *„Všemohoucí Bože, prosíme Tě z hloubi srdce, nech do lidských srdcí vzáří Tvoji lásku, Tvoji nekonečnou lásku, kterou ještě žádný člověk nedokázal obsáhnout! Vlož malý paprsek do každého lidského srdce, aby se probudilo! Mocný Otče, pošli čistou sílu, čistý magnetismus přes celý svět, ať se může uzdravit! Pomoz lidstvu, které je v křečích a bojuje o bytí či nebytí! Můj Bože, Ty jsi láska a smilování, pomoz lidstvu stojícímu na rozcestí! Mocný Otče, vyšli své paprsky harmonie do přírody, která pod nadvládou člověka tolik trpí! Dej Pane, požehnání zvířatům, jež díky lidstvu strádá! Ani kameny nemají klid. Vše způsobil člověk, mnohé jde opačným směrem a disharmonie se šíří po planetě - do vzduchu, do vody, země a ohně. Pane, dej světu harmonii, aby ho nezničila temnota! Nám, tomuto malému společenství, daruj sílu, abychom kráčeli pospolu, roznášeli světlo, pomáhali a sloužili lidem! Dovol je vést jako naše sourozence a dej jim sílu, aby vytrvali! Milosrdný Bože, prosíme Tě, požehnej nás všechny! Amen.“*

Žádný strom nemá tak hloupé větve, aby mezi sebou válčily.

internet

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Nebeský Otče!

Z Tebe vychází veškeré dobro a Ty sám jsi dobro nejvyšší. Děkujeme za milosti a požehnání, která jsme dnes obdrželi. Mají nám dodat sílu dosáhnout vše, s čím jsme před vstupem do těla souhlasili – nejen odpykat minulé, ale ještě se osvobodit od všeho, co nám brání v dosažení duchovní domoviny.

Byli jsme dnes opět bohatě odměněni! Děkujeme, že nám dovoluješ spolupracovat s duchovním světem. Děkujeme také za posilu a zesílení důvěry na cestě k Tobě.

Milý Vykupiteli!

Děkujeme ti, náš osvoboditeli, za to, žeš jako syn člověka odolal nejtěžším pokušením a zůstal věrný úkolu osvobodit nás z otroctví temna.

Přinesl jsi na Zemi pravdu. Sice ji přijali málokteří, ale pro všechny, kteří ji přijmout chtějí, se stane léčivou potravou duše. Díky tvé milosti nás stále obdarovááš poučeními skrze tvé posly, takže naše duchovní bohatství roste a stále víc rozumíme tomu, oč se jedná. Děkujeme ti za to a prosíme o pomoc při používání duchovních znalostí. Ať také dokážeme využít vhodných příležitostí k šíření duchovních pravd.

Děkujeme, že nás neustále podporuješ, pokud se k tobě těsně přimkneme a snažíme následovat tvoje učení lásky.

Milá Matko Marie!

Ty víš, že není vždy pro nás lehké následovat Krista, že občas zapomínáme na svá předsevzetí. Nejsme ušetřeni útoků negativních sil, ale smíme se zahalit tvým ochranným pláštěm a s tvou pomocí kráčet vpřed.

Díky tvé pomoci a podpoře zde dosahujeme vysoké vibrace. Ale těžko je udržujeme. Pomoz nám udržet vzpomínku na prožité, a pokud naše energie klesne pod kritickou hladinu, nech nás včas hledat u tebe útočiště. Prosíme, zůstaň nadále s námi i s těmi, kteří tu dnes nejsou. Poskytni nám, prosíme, tvoji ochranu.

Milí duchovní učitelé! Stále máme na paměti, co pro naše společenství znamená vaše záštita. O to více usilujeme předané duchovní vědomosti používat – my zde i další sourozenci, kteří jsou schopni duchovní pravdu vstřebat. Prosíme, buďte i nadále našimi ochránci a duchovními učiteli.

Děkujeme za snahu nám přibližovat učení lásky a trpělivosti. Chceme zůstat v kontaktu s naším nebeským Otcem a Jeho duchovním světem. Amen.

Všichni přátelé a pomocníci, kteří jste přišli z nadzemí! Děkujeme, že ve spojení s našimi duchovními průvodci na nás působíte a pomáháte nám. Amen.

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Neobvyklé smuteční oznámení

S našimi přáteli jsme často diskutovali o duchovních věcech, smyslu života a smrti, o knihách G. Weidner, obzvláště o životě v nadzemí. Když byl pak manžel naší známé odvolán, objevilo se v novinách následující smuteční oznámení: Po 63 letech společného života se v lásce a velké vděčnosti loučíme do doby, než se opět shledáme v duchovním světě. A následovala informace ne o smuteční mši, nýbrž o mši znovuvzkříšení a informace o prosbě zesnulého – nepřál si žádný smuteční oděv.

To se ale čtenáři museli divit! Určitě měli radost i jeho duchovní pomocníci. Náš známý se jistě v nadzemí cítí dobře.

Uzdravení duchovním lékařem

Tři dny před vánočním setkáním jsem se v noci vzbudila, a když jsem vstala, pocítila závrať, nohy mi zároveň ujely na podlaze, já se uhodila o skříň a pak spadla tvrdě na podlahu. Něco takového se mi dosud ještě nestalo. Moje záda „pekelně“ bolela. I přes šok jsem v duchu krátce poprosila o pomoc, a tak jsem se nějak dokázala vrátit na

lůžko. Zůstala jsem klidná a nadále žádala o pomoc duchovní lékaře. Nohama jsem byla sice schopna opatrně hýbat, ne však mými zády. Co teď? Volat sanitku? Mám poškozenou páteř? Nebo mám „jen“ prosit a důvěřovat? Rozhodla jsem se pro to poslední. Po prvním dnu stráveném zcela na lůžku jsem další den byla schopna pomalu se posadit, i když se silnou bolestí. Stále jsem však měla pocit, že jsem si hnula bederní páteří. Ovšem představa, že bych zmeškala vánoční setkání a nedostala tam léčivé energie, mě motivovala vydržet. Opravdu, na setkání jsem byla schopna dojít. Tam najednou vnímám, jak kdosi působí na nemocnou část páteře a jak ji nějaká neviditelná ruka srovnala do správné polohy.

Od té doby už nevybočila. Vřele děkuji našim duchovním lékařům za tento duchovně-chirurgický zákrok. Ačkoliv mě záda ještě bolela, uvědomila jsem si, jak mi ty dny absolutního klidu před shromážděním udělaly dobře, poznala jsem, že to současně byla nutná doba pro očistu duše.

Děkuji všem za pomoc.

Betlém

Když jsem chtěla před Vánocemi postavit betlém, zjistila jsem k mému velkému zklamání, že nefunguje jeho osvětlení. Zkusila jsem vyměnit baterii, žárovku, ale nepomohlo to. Byla jsem smutná, protože měla přijít na návštěvu vnoučata a těm se betlém vždy moc líbí. Dostat se k drátům uvnitř nešlo, jesličky by se musely rozřezat.

Požádala jsem tedy svého duchovního průvodce, aby našel v nadzemských sférách elektrikáře – však jsou tam i moji bývalí šikovní spolužáci – a ten, aby špatný kontakt opravil. Předem jsem poděkovala a nechala být.

Den před Štědrým večerem jsem zkusila betlém rozsvítit a hle - jesličky se rozzářily, a svítily dokonce víc než kdykoliv předtím. Moje radost a vděčnost neznaly mezí. Za další tři dny se odehrálo ještě něco: Svítící betlém mě ukolébal - a když jsem otevřela oči, byl tmavý. Litovala jsem, že baterie dlouho nevydržela, ale ve chvíli, kdy jsem se postavila, začal opět svítit. Díky této události má důvěra k mému

duchovnímu průvodci vzrostla. A nejenom k němu. Dostala jsem veliký vánoční dárek.

Psací stroj

Můj 87letý otec občas píše na starém psacím elektrickém stroji. Nedávno v něm něco zarachotilo a písmena přestala dopadat na papír. Navrhli jsme, že koupíme nový, ale otec nechtěl, prý už by se to nevyplatilo.

Požádal jsem o dovolení stroj rozebrat a pokusit se ho spravit. Poprosil jsem o pomoc a pustil do opravy. Příčinou byla vadná součástka, která však nebyla přístupná. Byl jsem zklamaný, že nemohu přístroj opravit a vše vrátil do původního stavu, přestože otec mínil, že by bylo lepší dát součástky do sběru. Ale co to? Po chvíli jsem z vedlejšího pokoje slyšel známý klapot psacího stroje! Otec ho jen tak vyzkoušel a stroj začal psát. A tak tatínek napsal: „Děkuji vám, milí duchovní technici!“

Také my všichni děkovali za nepochopitelné zprovoznění stroje. Kdo chce pomoci, tomu bude pomoheno.

Živý sen

V práci mám možnost potkávat lidi a vést s nimi duchovní hovory. Proto prosím, aby mi tito sourozenci vcházeli do cesty a já se mohla stát pomocníkem Ježíše Krista na Zemi. Také já bývám těmito setkáními obdarována.

Jedna starší paní mi vyprávěla o smrti manžela a svých dvou dcer, a jak je na základě víry v Boha dokázala propustit. Bohužel v okruhu jejích známých je ale prý pořád hodně těch, kteří to neumí. Stále se proto snaží je k takovému postoji přivádět. A snaha se v případě jedné kamarádky vyplatila. Dotyčná stále nedokázala propustit syna, který padl ve válce. Jednou uviděla ve snu skupinu vojáků; její syn byl mezi nimi, avšak zůstával stále víc a víc pozadu. Starostlivě na něj volala, ať zrychlí, nebo že kamarády ztratí. Ale on jí odpověděl: „Mami, to nedokážu, mám kabát těžký a mokrý od slz, které za mě proléváš.“ Pochopila poselství a konečně ho dokázala propustit.

Děkuji všem pomocníkům za toto božské vedení.

Zahrádkářská diskuse

V naší ulici jedna rodina každoročně pořádá setkání všech majitelů zahrádek. Nachystá se jídlo, pití, všichni spolu hovoříme a veselíme se. Hostitelka pro mě jako vegetariána ještě připravila extra dvě pomazánky. Nechtěla jsem o své duchovní cestě hovořit, ale při rozhovoru se téma stočilo na stárnutí a já poznamenala, že je to velmi důležitá etapa života. Je přece nutné vědět, co přijde, až člověk tuto planetu opustí, i to, kde byl předtím. Obzvláště bychom měli vědět, jaký je nejhlubší a nejdůležitější smysl života. Hovořili jsme i o zabíjení zvířat, konzumaci masa, o tom, že zvířata svoji smrt cítí a člověk tuto vibraci pociťuje. Divila jsem se, jak snadno mi přicházela vhodná slova na jazyk, jako by mi je někdo napovídal. Myslím, že to byli pomocníci seshora. Nyní již všichni o mé „duchovní škole“ vědí a já cítím, že někteří přijdou s otázkami. Je nádherné být veden duchovním světem a ze srdce za to děkuji.

Úklid sněhu

V našem domě bydlí devět rodin. Střídáme se v úklidu schodů a v zametání sněhu. V den, kdy byla řada na mně, začalo sněžit, já se však necítil dobře a k tomu všemu musel na lékařskou kontrolu. Od rána jsem prosil, aby sníh přestal padat, ale nepomohlo to. Když jsem pak opouštěl dům, setkal jsem se ve dveřích se sousedem, který poznal, že mi není dobře. Zeptal se, zda pro mě může něco udělat. Požádal jsem ho o zametení sněhu, protože bych to sám mohl udělat až po návratu. Když jsem přišel zpět, byl chodník uklizený a já děkoval duchovním ochráncům, že tak dobře načasovali setkání se sousedem, takže jsem nemusel v horečce sníh odhazovat. Uvědomil jsem si, že moje prosba vyslyšena byla, ale způsobem, jaký jsem nečekal. Děkuji za to. V oslabení nemocí se mi dostala tato zkušenost a jsem Ti za ni, Otče, vděčný.

Dopis z Francie

„Děkuji všem, kteří nám pomáháte na naší cestě k Bohu. Děkuji za učení, v němž nacházím tolik hledané odpovědi. Děkuji všem, kteří se

podílí na zpracování sdělení v písemné, elektronické podobě či tvorbě překrásných videí.

Trvale žiji ve Francii a jsem častokrát dotazována, zda „Rozhovory se životem“ existují ve francouzském jazyce či zda knihy od Gizely Weidner a Adelmy Vay byly přeloženy do francouzštiny.

Pracuji jako vychovatelka na střední průmyslové škole a energie vyzařující ze sešitů přitahuje mnoho studentů, kteří se snaží přečíst české texty a žádají mne o překlad. V průměru máme 380 studentů a polovina bydlí na internátu. Staráme se o ně 24 hodin, 5 dní v týdnu. Já jsem takový specialista na noční směny, neboť mám tři noční a dvě denní služby. Jsem taková maminka pro 40 mládenců a slečen, neustále si střídáme oddělení, abychom je všechny znali. Každý večer po večeři mají žáci povinnou jednu hodinu na studovně, kde na ně dohlížíme.

Nejpilnější ve třídě jsem vždy já, neboť si pokaždé přinesu něco ke studiu. Ostatní toho s sebou moc nemají a většinou se nudí nebo něco „důležitého do školy hledají na mobilu“. Téměř každý večer některý z nich začne luštit, co čtu já, a usilovně se snaží přečíst český text s použitím francouzské výslovnosti. Vždy je pochválím, a když mne požádají, tak jim text přečtu česky, a pokud to vyžadují, přeložím jim ho. Většinou se z toho rozvine diskuze na čtené téma, do níž se zapojí i ostatní studenti. A tak hovoříme o dobru a zlu, reinkarnacích, mimozemšťanech, karmě, smrti, a co je potom, rozdílu mezi láskou a sexem, důležitosti kontrolovat myšlenky, slova a činy..., a když skončí hodina, tak s některými vytrvalci pokračujeme na chodbě internátu nebo na pokojích.

Velice krásné povídání také zažívám po 22. hodině, kdy mají jít spát a já jim chodím dávat dobrou noc, kontroluji, zda je vše v pořádku, a snažím se, aby moc dlouho nepovídali nebo nekoukali na mobily. To mi svěřují svá tajemství, která se neodvažují před rodiči otevřít. A tak společně odvádíme duše zemřelých prarodičů, kteří je kontaktují, jiné duše, co hledají pomoc. Společně se modlíme a prosíme anděly, aby nám přinesli krásné sny, snažím se, aby usínali v náruči Matky Marie a ta je zbavila všeho, co je tíží. Zažívám překvapující rána,

kdy mi vyprávějí svoje krásné, nebo naopak ošklivé sny, prozpěvujeme si veselé písničky a přejeme si prožít den v harmonii, lásce a klidu. Vše přichází samo a v neplánovaných okamžicích a jsem vždy překvapena novým neočekávaným tématem.

Zažívám však i situace plné napětí, hádek, křiku, rvaček, pláče, lítosti, arogance..., a to potom v tichosti používám techniku bílého kříže, modlitby a vše, co mi můj duchovní průvodce poradí. V podstatě stále při sobě nosím nějaký sešit Rozhovorů, který mi svou energií pomáhá při zklidňování disharmonických situací. S některými z mých kolegů máme velmi podobné názory na duchovní stránku života, a tak mne často žádají, zda bych jim něco z Rozhovorů nepřeložila.

Četla jsem v nich také o ženě, která prakticovala modlitbu v domově seniorů. Inspirovalo mě to v mé práci: mám na starosti 16leté středoškoláky, v noci místo spánku se dívají do mobilů. A tak jsem se začala modlit. Klid, který mě zahalil, a dobrý spánek mých svěřenců mě ujistily, že jdu správnou cestou. Ostatní noci, kdy slouží kolegové, takový klid není. Všimli se toho. Dokonce jsem vyzozorovala, že když je nehezká atmosféra a já vytáhnu vytištěné texty, vše se zklidní.

Narodila jsem se v Teplicích. Je to smutný kraj, kolem stále jezdí auta odvážející uhlí. Až z videa Nebezpečí chemizace zemědělství jsem pochopila, že odtud odešly dévy a další přírodní bytosti.

Dlouho jsem hledala, navštěvovala buddhisty, šamanské kurzy, ale teprve zde jsem našla, že je třeba odstraňovat vlastní nečistoty, jinak nemám šanci později vystoupat do hezkých nadzemských sfér. Tak nyní nikam nespěchám. Každý večer, když hodnotím den, prosím, jestliže jsem něco řekla nebo udělala nesprávně, abych měla možnost toto druhý den napravit. A vždy se najde nádherná očištná náprava, za kterou děkuji."

A náš pocit? Je to žena planoucí pro stejnou duchovní cestu, jakou jdeme my. Je úžasné, jak za půl roku dokázala přečíst všechny Rozhovory, zhlédnout videa a začít praktikovat to, co v textech našla. Moc jí fandíme a doufáme, že se v létě, až přijede do Čech, setkáme, abychom mohli strávit společné chvíle.